

[Poul Dam.]

ske erfaring og mange andre gode forudsætninger til at kunne gennemføre studierne godt. Konkret: har man nogen sinde tænkt på at lave nogle særlige forberedelseskursus for folk, der kommer med utraditionelle forudsætninger til universiteterne, f. eks. for at støtte dem med fremmedsprog, studieteknik og andre helt relevante sager?

Undervisningsministeren (Knud Heinesen): Jeg synes, hr. Poul Dams spørgsmål er helt relevant, og det er også tænkeligt, at der i den indstilling, som nu kommer fra fællesudvalget, vil være indeholdt forslag om bestemte betingelser, der skal opfyldes som vilkår for, at man kan gå videre i henseende til at liberalisere adgangen til universiteterne og de højere læreanstalter. I hvert fald kan jeg sige til hr. Poul Dam, at jeg er helt opmærksom på, at støtteforanstaltninger af forskellig art for dem, der kommer ind med en utraditionel baggrund, kan være en forudsætning for, at liberaliseringen fører til gunstige og nyttige resultater.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ruth Olsen* til socialministeren:

„Vil ministeren overveje at sikre forældre med mindre børn ret til et årligt antal dages arbejdsfrihed i forbindelse med pasning af børn under disses sygdom?“

(Spm. nr. 162).

Skriftlig begrundelse.

Husmoderafløserordningen er i mange tilfælde en inhuman løsning for syge børn. Derfor vælger man ofte i de familier, hvor begge forældre har udearbejde, at lade moderen (hun tjener som regel mindst, tradition) blive hjemme. Da hun som regel ikke har anden mulighed, må hun i sådanne tilfælde lyve sig selv syg, hvilket dels er en umoralsk løsning, dels belaster kvinders sygestatistik urimeligt.

Der er behov for en ordning, hvorved man lovgivningsmæssigt sikrer forældre rimelig adgang til nogle årlige dages arbejdsfrihed uden løntab, medens børnene er små. Det må være i hele samfundets interesse at sikre børnene de bedst mulige opvækstvilkår, og en del af samfundets udgif-

ter til husmoderafløsning var måske bedre anvendt på en sådan løsning.

Ruth Olsen: I kvindekommisionens nylig udkomne betænkning anførte man desværre ikke noget som helst nyt til løsning af problemet om pasning af de syge børn i hjemmet. Der står i betænkningen side 73 bare, at der må skabes praktiske muligheder for pasning af de udearbejdendes mindre børn, når de er syge, således at forholdet til arbejdspladsen så vidt muligt ikke påvirkes heraf. Det er den gængse løsning, man tilbyder, og det er vel netop karakteristisk for dette privatkapitalistiske samfund, at det hellige private erhvervsliv sandelig ikke må belemres med sådanne menneskelige hensyn som f. eks. hensynet til syge børn. Vi er bare henvist til at kompensere via sociallovgivningen. Vi er henvist til at vælge de næstbedste løsninger og ofte de for samfundet dyreste løsninger.

Husmoderafløserordningen er ingen god løsning i disse situationer, fordi man nødig sætter et vildfremmed menneske til at passe sit syge barn, der ligger med høj feber og har det elendigt. Jeg mener, det er et umenneskeligt og umoralsk samfund, der ikke kan acceptere, at en sådan situation er fuldt lovlig årsag til arbejdsfrihed for en af forældrene uden løntab. Om det kunne indbygges i dagpengeordningen, eller der skal en anden ordning til, ved jeg ikke. Men vi skal i hvert fald sikre os, at det ikke bliver en sag for kvinderne alene; det må ikke ensidigt belaste kvinders forhold til arbejdsmarkedet, give anledning til ulige løn osv. Derfor må retten til denne arbejdsfrihed fastsættes, så den virker ligeligt, lige mange dage for hver af forældrene, sådan som man tænker på det i Sverige, så vidt jeg ved. Det må nu engang være i hele samfundets interesse at sikre børn de bedst mulige opvækstvilkår, for ellers møder vi bare alt for mange af dem senere som udgiftsposter på det sociale budget.

Socialministeren (Eva Gredal): Den lovgivning, der regulerer arbejdsforhold, hører ikke under socialministeriet, og det er derfor ikke muligt for mig at give noget løfte om at sikre forældre ret til arbejdsfrihed for at passe syge børn. En ret til at holde fri kan